

Στους εποίκους παραχωρούνται συνήθως σπίτια και χωράφια, των οποίων οι νόμιμοι ιδιοκτήτες είναι Έλληνες που ζουν τώρα στην άλλη πλευρά των συνόρων, στο νότιο τμήμα του νησιού.

Σύμφωνα με την αντιπολίτευση και ο Ντενκτάς και οι εκλεκτοί του κόμματός του είχαν οικονομικά οφέλη από τον εκτοπισμό των Ελλήνων, κι έτσι είναι ενάντια σε κάθε διαφοροποίηση όπως και οι μαυρογένηδες.

Για το δήμαρχο του τουρκικού τμήματος της πρώην πρωτεύουσας του νησιού Λευκωσίας και αντιπολιτευόμενο βουλευτή Μουσταφά Ακκιντζί είναι σαφές: «Το κυβερνών κόμμα και οι έποικοι θεωρούν το στάτους-κβο λύση του κυπριακού προβλήματος».

ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ

Έτσι εξηγείται το γεγονός ότι όλο και περισσότεροι Τουρκοκύπριοι αμφισβητούν ότι θα υπάρξει ένα καλό μέλλον στη χώρα τους. Απ' αυτούς γύρω στις 30.000 έχουν εγκαταλείψει μέσα στα 16 χρόνια από την

τουρκική εισβολή το νησί και βρήκαν μια νέα πατρίδα στη Μ. Βρετανία, τον Καναδά ή την Αυστραλία.

Η φυγή τους έχει διαφοροποιήσει την πληθυσμιακή δομή ακόμα περισσότερο σε βάρος των ντόπιων. Ακριβείς αριθμοί δεν υπάρχουν, αφού η Άγκυρα κατακρατεί τα αποτελέσματα της απογραφής του πληθυσμού του 1985, λέει ο Ντουρτουράν.

Σύμφωνα με διασταυρωμένες πληροφορίες ζουν τώρα 165.000 άνθρωποι στη βόρεια Κύπρο, απ' αυτούς τουλάχιστον 50.000 έχουν έρθει μέσα στα περασμένα χρόνια από την Τουρκία κι η τάση είναι συνεχώς ανοδική. Αν συνεχισθεί αυτή η τάση», φοβάται ο Κύπριος Οζγκιούρ, «Θάμαστε το αργότερο σε δέκα χρόνια μειονότητα στην ίδια τη χώρα μας».

Ο συμπατριώτης του ο Ντουρτουράν είναι της γνώμης πως μόνο διεθνής πίεση θα μπορέσει να προφυλάξει τη βόρεια Κύπρο από του να καταστεί τουρκική επαρχία: «Τότε θα εξαφανιστούμε απλώς μέσα στη θάλασσα των Τούρκων.»

Κυθρέα μου δεν σε ξεχνώ

*Κυθρέα μου δεν σε ξεχνώ
τα πλούσια νερά σου που πότιζες πορτοκαλιές,
μουσσειθικιές τζιαί λεμονιές, τομάτες, τα κραμπιά σου
ο ποταμός γεμάτος
τους ελαιώνες μας, μεσπηλιές, μανταρινιές τζιαί τες συτζιές
όλα ολόγυρα σου χίλιων ειδών λουλούδια
δεν ξεχνώ
των Πιερούδων τα περβόλια, το βερκί και τις βιολέττες
λεμονανθούς και τριανταφυλιές, ολόδροσο κυλάει
κατασειρά καθάτζι που κάτω στο αυλάτζι
ο ποταμός τρεχάτος
περνά τον Στέφανον να πάη στον Κορώννα, κάτω που
το Σαράϊον να μπει στο Πετονάτζι που ούλλο μονοπάτι
ο ποταμός γεμάτος
να αλέση αλεύρι για να τρώμε μεις πουρκούρι τζιαί παμπάτζι
δεν ξεχνώ
του Παπαστεφανή την φωνή μουρμουριστά να κόψη γιασεμί
τραβά για την Χρυσίδα του Τιμίου Σταυρού την εκκλησιά
ν' ανάψουμε καντήλι τζιαί κεριά για να τελέση την θεία
λειτουργία.*

Φωτεινή Μ. Πετρίδου